



Αριθμός 19/2011
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Βασιλική Ταφύλη, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 27-9-2010 χωρίς τη σύμπροσθη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Του αιτούντος: Του Δήμου Σπαρτιατών, που εδρεύει στη Σπάρτη (οδός Γκορτσολόγου αριθμ. 52), νομίμως εκπροσωπούμενου υπό του Δημάρχου κ. Χρήστου Πατσιλίβα, ο οποίος παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων του, κ. Ιωάννη Νικολόπουλο και κ. Παιούλα Κωστάκου, δικηγόρους Σπάρτης.

Των καθ'ων η αίτηση : 1. Νικόλαος Δαλαράγκας του Μικαήλ, γεωργός, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 2. Σωτήριος Μπάρδης του Δημητρίου, αγρότης, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 3. Θεόδωρος Μπάρδης του Δημητρίου, επιχειρηματίας, μόνιμος κάτοικος Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 4. Όλγα Μπουγά του Δημητρίου, οικοκυρά, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 5. Ηλίας Μπουγάς του Γεωργίου, γεωργός, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 6. Παναγιώτης Γιαννακόπουλος του Γεωργίου, υδραυλικός, κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 7. Νικόλαος Πουλόπουλος του Κων/νου, επιχειρηματίας, μόνιμος κάτοικος Αφυσσοῦ Δ.Δ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 8.

Δημήτριος Πανάγος του Αγγελή, αγρότης, μόνιμος κάτοικος Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 9. Δημήτριος Κούρος οικοδόμος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Λακωνίας, 10. Ανάργυρος Συνοδικός του Νικολάου, γεωργός, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 11. Κωνσταντίνος Ντελάλης του Αναστασίου, Συν/κας, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 12. Ιωάννης Γιαννακόπουλος του Χρήστου, Γεωργός, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 13. Ιωάννης Κούρος του Ηλία, οικοδόμος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 14. Χαράλαμπος Φλόρος του Ιωάννη, οικοδόμος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Αφυσσοῦ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 15. Κωνσταντίνος Κοκκίνης του Γεωργίου, αγρότης, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Ν. Λακωνίας, 16. Δημήτριος Κουμανταράκης του Πέτρου, Συνταξιούχος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 17. Γεωργία Ασημακοπούλου του Θεόδωρου, οικοκυρά, μόνιμος κάτοικος Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 18. Κωνσταντίνος Βελδέκης του Λεωνίδα, ελεύθερος επαγγελματίας, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 19. Χριστίνα Ανδρακάκου του Γεωργίου, οικοκυρά, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 20. Αλέξιος Κοκκίνης του Γεωργίου, οικονομολόγος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 21. Εάββος Βελισσάρης του Λεωνίδα, χειρουργός-οδοντίατρος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 22. Φώτιος Αλεξόπουλος του Παύλου,



2 φύλλο της υπ' αριθμ. 19/2011 αποφ. Μονομελούς Πρωτ. Σπάρτης

οικονομολόγος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 23. Παναγιωτίτσα Κονιδάρη του Κωνσταντίνου, οικοκυρά, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κοκκινόραχης Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 24. Παναγιώτης Τούμπλη του Παντελή, αγρότης, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Χρυσάφων Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 25. Γεώργιος Τσάκωνας του Σταύρου, αγρότης, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Χρυσάφων Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 26. Ιωάννης Μανιζουράνης του Παναγιώτη, οικοδόμος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Κλαδά Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 27. Ιωάννης Λιόλιος του Δημητρίου, οικονομολόγος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 28. Κωνσταντίνος Φωτόπουλος του Επαμεινώνδα, αγρότης, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 29. Αθηνά- Λίλλυ Ρουμελιώτη του Παναγιώτη, έμπορος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 30. Ευτυχία Βρόνιου του Νικολάου, υπάλληλος Τραπεζής, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, 31. Αναστάσιος Χούνης του Χαράλαμπου, γεωπόνος, μόνιμος κάτοικος Δ.Δ Σπάρτης Νομού Λακωνίας, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Σωκράτη Κατσιαντώνη, Δικηγόρο Δ.Σ Σπάρτης ο οποίος νομιμοποίησε τον δικηγόρο Τρίπολης Ηλία Κοκκίνη.

Ο απών κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού την από 28-6-2010 και στο Μονομελές Πρωτοδικείο Σπάρτης απευθυνόμενη αίτησή του, η οποία καταχωρίστηκε στα σχετικά βιβλία με αύξοντα αριθμό 420/ Λοφ.

415 /2010 και ορίσθηκε δικάσιμος για τη συζήτησή της η δικαστική διαδικασία αναφέρεται στην αρχή της απόφασης .

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής και κατά την εκπόνησή της από τη σχετική σειρά, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί .

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:**

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 696 παρ. 3 ΚΠολΔ το Δικαστήριο που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα μέχρι την πρώτη συζήτηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, έχει δικαίωμα με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει στο σύνολό της ή κατά ένα μέρος την απόφασή του, εφόσον επήλθε μεταβολή των πραγμάτων που δικαιολογεί την ανάκληση ή την μεταρρύθμισή της. Μεταβολή πραγμάτων, η οποία μπορεί να δικαιολογήσει την ανάκληση της απόφασης είναι αυτή που αφορά κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, τα οποία ασκούν ουσιώδη επίδραση στην υπόθεση που κρίθηκε και τα οποία πρέπει να τελούν σε ουσιώδη σύνδεσμο προς το περιεχόμενο του ασφαλιστέου δικαιώματος και σε λογική συνάρτηση προς τα γεγονότα, στα οποία στηρίχθηκε η προηγούμενη απόφαση ώστε να μορφώνεται αντίθετη ή διαφορετική κρίση. Η παραπάνω διάταξη καλύπτει και την περίπτωση μεταβολής των πραγμάτων μετά την μεταρρύθμιση της αρχικής απόφασης, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως της προηγούμενης ανακλητικής ή μεταρρυθμιστικής

απόφασης (βλ. Κεραμιά - Κονδύλη - Νίκα Κπολά υπό άρθρο 696, αριθ. 9, σελ. 1366).

Περαιτέρω, με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του συμβουλίου, τέθηκαν ορισμένοι βασικοί κανόνες για την διαχείριση των στερεών αποβλήτων στα Κράτη μέλη. Οι κανόνες αυτοί αφορούσαν βασικώς τις αρχές που έπρεπε να υιοθετήσουν οι νομοθεσίες των κρατών μελών σε σχέση με τον περιορισμό της παραγωγής στερεών αποβλήτων, την ανακύκλωση, την περαιτέρω επεξεργασία τους και εν τέλει την καταστροφή τους (άρθ. 3). Κατά τις διάφορες εργασίες της διαχείρισης θα πρέπει να μην τίθενται σε κίνδυνο η υγεία των ανθρώπων και το περιβάλλον (άρθ. 4). Η παραπάνω οδηγία τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, η οποία με το άρθρο 1 αυτής αντικατέστησε τα άρθρα 1-12 της προηγούμενης οδηγίας. Τη νεότερη αυτή οδηγία μετέφερε στην ελληνική έννομη τάξη η Κ.Υ.Α. 69728/824/16-5-1996 (Β 358/17-5-1996), η οποία καταργήθηκε με το άρθρο 16 παρ. 3 της Κ.Υ.Α. ΗΠ 50910/2727/2003 (Β 1909/22-12-2003). Η τελευταία Κ.Υ.Α. προβλέπει στο άρθρο 8 τα εξής "1...2. Για την διάθεση, αξιοποίηση, προσωρινή αποθήκευση και μεταφόρτωση των στερεών αποβλήτων απαιτείται α. Έγκριση περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 3, 4 και 5 Ν. 1650/1986, β) Άδεια διάθεσης, αξιοποίησης, προσωρινής αποθήκευσης και μεταφόρτωσης στερεών αποβλήτων. Η άδεια αυτή χορηγείται από τον Νομόρχη ύστερα από κοινή εισήγηση των υπηρεσιών περιβάλλοντος και Υγιεινής του Νομού. Για την χορήγηση της απαιτείται, εκτός των όσων προβλέπονται στις ισχύουσες

διατάξεις, και μελέτη οργάνωσης και λειτουργίας της εγκατάστασης, διάθεσης αξιοποίησης, προσωρινής αποθήκευσης και μεταφόρτωσης. Η μελέτη εκπονείται σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές που προβλέπονται στο άρθρο 5 (παρ. 1 εδ. γ) και πρέπει να είναι συμβατή με τις ανάγκες και κατευθύνσεις του Περιφερειακού Σχεδίου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων και τους συγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους της εγκατάστασης, γ. Πριν από την έναρξη λειτουργίας της εγκατάστασης πραγματοποιείται μακροσκοπικός έλεγχος από τις αρμόδιες υπηρεσίες Περιβάλλοντος και Υγιεινής του Νομού, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πληρούνται οι όροι της σχετικής άδειας και εάν ο φορέας έχει την κατάλληλη στελέκωση. Καμία εγκατάσταση δεν μπορεί να αρχίσει τη λειτουργία της εάν προηγουμένως δεν λάβει θετικό πόρισμα από το ως άνω διενεργηθέντα έλεγχο. Περαιτέρω, στην παρ. 5 του άρθρου 12 του Ν. 1650/1986 • Προστασία του περιβάλλοντος ορίζεται ότι απαγορεύεται η ανεξέλεγκτη απόρριψη στερεών αποβλήτων εντός ή εκτός αστικών περιοχών και σε οποιοδήποτε φυσικό αποδέκτη. Ο απαγορευτικός αυτός κανόνας επαναλαμβάνεται στην παρ. 1 του άρθρου 10 της παραπάνω Κ.Υ.Α. Η.Π. 50910/2727/16-12-2003, στην οποία ορίζεται επιπροσθέτως ότι στους παραβάτες επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 15 της Κ.Υ.Α. αυτής. Επί πλέον, με την παρ. 2 του ως άνω άρθρου 10 επιβάλλεται στους φορείς διαχείρισης στερεών αποβλήτων η υποχρέωση να λάβουν εντός 18 μηνών από την έναρξη ισχύος της Κ.Υ.Α. άδεια αποκατάστασης των εντός των γεωγραφικών ορίων τους εγκατελετημένων χώρων διάθεσης ή αξιοποίησης αποβλήτων. Μεταξύ των στόχων εγκριθέντος Εθνικού Σχεδίου διαχείρισης στερεών αποβλήτων είναι η αποκατάσταση περιβαλλοντικών βλαβών, στο πλαίσιο δε της αποκατάστασης

των χώρων που έχουν ρυπανθεί από την ανεξέλεγκτη διάθεση αστικών αποβλήτων και δεν επιλέγονται για την μετεξέλιξή τους σε οργανωμένους Χ.Υ.Τ.Α. επιβάλλεται, κατά το ως άνω σχέδιο η παύση της λειτουργίας τους, η σταδιακή αποκατάσταση και αναβάθμιση του τοπίου που έχει υποστεί βλάβη και η λήψη μέτρων για τον ουσιαστικό περιορισμό έως την εξάλειψη της προκαλούμενης ρύπανσης (βλ. ΣτΕ 1607/1008 Νόμος. ΣτΕ 3162/2008 Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών Δήμος Σπάρτης ισχυρίζεται ότι κατόπιν της από 23-2-2009 αίτησης των καθών εναντίον του (και εναντίον και άλλων προσώπων) εκδόθηκε κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων η 479/2009 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία υποχρεώθηκε προσωρινά να μη λειτουργεί το χώρο ανεξέλεγκτης απόθεσης απορριμμάτων στην θέση «Προβατομάνδρα» του δημοτικού διαμερίσματος Αφυσσού του Δήμου Σπαρτιατών μέχρι την νόμιμη έναρξη λειτουργίας Χώρου Υγειονομικής ταφής απορριμμάτων. Ότι κατόπιν της από 14-11-2009 αίτησης του (και των άλλων προσώπων) εκδόθηκε κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων η 277/2010 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, με την οποία μεταρρυθμίστηκε η πρώτη απόφαση, και επιτράπηκε σ' αυτόν να συνεχίσει να λειτουργεί τον παραπάνω χώρο ανεξέλεγκτης απόθεσης απορριμμάτων μέχρι τις 16-7-2010, υπο τους αναφερόμενους σ' αυτή όρους. Ότι μετά την παρέλευση της εν λόγω ημερομηνίας έχουν συμβεί τα αναφερόμενα στην αίτηση πραγματικά περιστατικά που δικαιολογούν την μεταρρύθμιση

†

της τελευταίας απόφασης. Γι' αυτό, επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση, ζητεί να μεταρρυθμιστεί η απόφαση αυτή με σκοπό να του επιτραπεί να συνεχίσει να λειτουργεί τον αναφερόμενο ΧΑΔΑ και να απορριμμάσει και αποτεφρώνει σ' αυτόν απορρίμματα κατά το αναφερόμενο στην αίτηση χρονικό διάστημα, που θα διευθετηθεί το πρόβλημα της προσωρινής αποθήκευσης τους και να απειληθεί κατά των καθών χρηματική ποινή για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί. Με αυτό το περιεχόμενο η αίτηση παραδεκτά φέρεται για συζήτηση στο παρόν Δικαστήριο, κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθ 682 επ. ΚΠολΔ) και είναι επαρκώς ορισμένη, διότι περιέχει όλα τα αναγκαία για την θεμελίωση και αξιολόγησή της στοιχεία και νόμιμη, διότι στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 696 παρ. 3, 731, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. Επομένως πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της.

Οι Δήμοι Μυστρά, Θεραπών και Οινούντος Λακωνίας με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και με τα σημειώματά τους, άσκησαν πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του αιτούντος, με την οποία επικαλούμενοι ένομο συμφέρον ζητούν να γίνει δεκτή η αίτηση μεταρρύθμισης της 277/2010 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου.

Οι πρόσθετες αυτές παρεμβάσεις είναι νόμιμες, διότι στηρίζονται στις διατάξεις των άρθρων 80 και 686 παρ. 5 ΚΠολΔ. Συνεπώς πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα τους συνεκδικαζόμενες με την αίτηση λόγω της μεταξύ τους συνάφειας (άρθ 31, 246, 285 και 686 ΚΠολΔ).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδικών που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου. Γεωργίου Παπαηλιού, Χρήστου Πατσιλίβα και Χρήστου Πλειώτα και τα έγγραφα που οι διάδικοι



8

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

επικαλούνται και προσκομίζουν πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την 479/2009 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, η οποία εκδόθηκε επί της από 23-2-2009 αίτησης των καθών εναντίον του αιτούντος και άλλων φυσικών και νομικών προσώπων, κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων υποχρεώθηκε ο αιτών Δήμος Σπάρτης να μη λειτουργεί την έκταση των 190 περίπου στρεμμάτων που βρίσκεται στην θέση «Προβατομάνδρα» του δημοτικού διαμερίσματος Αφυσσού του Δήμου Σπάρτης, δίπλα ακριβώς από το ρέμα του Κανάλη, το οποίο οδηγεί στο ποτάμι της Κελεφίνας και αυτό με την σειρά του στο ποτάμι Ευρώτα, σε υψόμετρο 450 μέτρων και σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων από την πόλη της Σπάρτης καθώς και από τα δημοτικά διαμερίσματα Αφυσσού και Κλαδά, τον οικισμό Κοκκινόραχη και το χωριό Χρύσαφα, ως χώρο ανεξέλεγκτης απόρριψης στερεών αποβλήτων. Με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι από την ανεξέλεγκτη απόρριψη τέτοιων ουσιών στον παραπάνω χώρο επί 40 έτη (από το 1979 μέχρι το έτος 2009), του οποίου ο πυθμένας δεν έχει στεγανοποιηθεί κατάλληλα, έχουν συσσωρευτεί σ' αυτόν απορρίμματα 1.000.000 κυβικών μέτρων περίπου, τα οποία αποτελούνται κατά ποσοστό 50% περίπου από οργανικά κατάλοιπα, δεν υπάρχει πλέον δυνατότητα να θαφτούν και βρίσκονται σε προχωρημένη αποσύνθεση, με αποτέλεσμα να προκαλούνται από το παραγόμενο βιοαέριο πυρκαγιές που εκλύουν στην ατμόσφαιρα και στην επιφάνεια του εδάφους διοξίνες (ουσίες ιδιαίτερα τοξικές και ανθεκτικές στην βιολογική αποσύνθεση που είναι ύποπτες για καρκινογενέσεις και έχουν δράση αθροιστική) και άλλους επικίνδυνους για την υγεία των κατοίκων ρύπους, να κατεισθύνουν στον υδροφόρο ορίζοντα βλαβερές χημικές ουσίες και από το έτος 1996 οι κάτοικοι του δ.δ. Αφυσσού να μην επιτρέπεται να υδρεύονται από γεώτρηση στην περιοχή «Κουκουρα» και

από τις πηγές του Οθωνα και να μεταφέρονται με τις βροχές άμεσα ούτως ή άλλως στα επιφανειακά ύδατα του ρέματος Κανάλη και μέσω αυτού στα ποτάμια της Κελεφίνας, από τα οποία υδρεύονται ζώα και αρδεύονται κτήρια με καλλιέργειες, ώστε να πλήττεται το σύνολο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων και να δημιουργείται πληθώρα κινδύνων όπως μόλυνση των ανθρώπων που ασχολούνται με τις καλλιέργειες, μόλυνση των παιδιών που παίζουν στη φύση, μόλυνση ολόκληρης της διατροφικής αλυσίδας και μόλυνση του εισπνεόμενου αέρα, ειδικά όταν στην περιοχή επικρατεί μεγάλη υγρασία. Περαιτέρω, με την 277/2010 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, η οποία εκδόθηκε επί της από 14-11-2009 αίτησης του αιτούντος και άλλων προσώπων, κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, μεταρρυθμίστηκε η παραπάνω απόφαση και επιτράπηκε προσωρινά η λειτουργία του επίδικου χώρου ανεξέλεγκτης απόρριψης στερεών αποβλήτων (ΧΑΔΑ) μέχρι τις 16-7-2010, για λόγους δημόσιου συμφέροντος και υπό τους όρους της εναπόθεσης, επικαμάτωσης και αποτέφρωσης των αποβλήτων. Με την απόφαση αυτή αφού σημειώθηκε ότι βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία εγκατάστασης στο χώρο αυτό στο πλαίσιο εναλλακτικής διαχείρισης των απορριμμάτων δεματοποιητή και συγκεκριμένα ότι κατασκευάστηκε βάσει της 48/2009 οικοδομικής άδειας του Πολεοδομικού Γραφείου Σπάρτης το κτίριο που θα στεγάσει τον εξοπλισμό αυτού, ότι διαβιβάσθηκαν στις αρμόδιες υπηρεσίες οι προβλεπόμενες για τη λειτουργία του προμελέτη και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ότι λήφθηκε με την από 15-10-2009 απόφαση του τοπικού συμβουλίου μνημείων των αρμοδίων Εφοριών Αρχαιοτήτων θετική γνώμη για την εγκατάστασή του, κρίθηκε ότι ανεξαρτήτως της νομιμότητας ή μη της λειτουργίας του δεματοποιητή από την μη αποκομιδή των σκουπιδιών προελαίται άμεσος και σοβαρός κίνδυνος για την δημόσια υγεία όλων των κατοίκων του Δήμου Σπάρτης και των κατοίκων των προσθέτως παρεμβαλλόμενων Δήμων λόγω της

επαπειλούμενης συσσώρευσης σε τεράστιες ποσότητες των απορριμμάτων, της έντονης δυσοσμίας που αναδίδουν, του επαπειλούμενου διασκορπισμού τους από τρωκτικά, σκύλους και γάτες και του ενδεχόμενου μετάδοσης μολυσματικών ασθενειών σε ανθρώπους (τυφοειδή πυρετού, δυσεντερίας, φυματίωσης κλπ) από την παρουσία μυγών και από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες και ότι επιβάλλεται η συνέχιση της λειτουργίας του επίδικου ΧΑΔΑ μέχρι τις 16-7-2010 (οι αιτούντες εν τω μεταξύ είχαν διαβεβαιώσει ότι η εγκατάσταση του δεματοποιητή θα ολοκληρωθεί στις 16-5-2010). Ήδη με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η μεταρρύθμιση της τελευταίας απόφασης ως προς τον χρόνο συνέχισης της λειτουργίας του επίδικου ΧΑΔΑ, λόγω περιστατικών που έλαβαν χώρα μετά την έκδοση της και δικαιολογούν αυτή την ενέργεια. Από τα παραπάνω αποδεικτικά μέσα πιθανολογήθηκε ότι από την οριζόμενη με την παραπάνω απόφαση καταληκτική ημερομηνία της λειτουργίας του επίδικου ΧΑΔΑ μέχρι την συζήτηση της κρινόμενης αίτησης υπήρξε κάποια εξέλιξη στην διευθέτηση του προβλήματος της διαχείρισης των απορριμμάτων του αιτούντος Δήμου και των προσθέτως παρεμβαινόντων Δήμων. Συγκεκριμένα εκδόθηκε από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας της Πελοποννήσου α) η 2156/29-6-2010 άδεια αποκατάστασης του εν λόγω ΧΑΔΑ, η οποία δεν προσκομίζεται και β) η 2.205/2-7-2010 έγκριση περιβαλλοντολογικών όρων για την προσωρινή αποθήκευση των απορριμμάτων, μετά την συλλογή και μεταφορά τους, σε έκταση 10 στρεμμάτων, η οποία περιλαμβάνει και τμήμα του επίδικου ΧΑΔΑ έκτασης 8 στρεμμάτων και θα αξιοποιηθεί στην συνέχεια ως σταθμός μεταφόρτωσης αυτών. Ωστόσο, η διαδικασία της προσωρινής αποθήκευσης, που ξεκίνησε περί το έτος 2008 προχωρεί με μεγάλη βραδύτητα και με αβέβαια αποτελέσματα. Συγκεκριμένα, η εκδοθείσα από το Τμήμα

Πολυτομίας Σπάρτης 48/2009 οικοδομική άδεια, βάσει της οποίας κατασκευάστηκε στον επίδικο ΧΑΔΑ το ισόγειο κτίριο που θα αποτελούσε απαραίτητο για προσωρινή αποθήκευση εξοπλισμό, επιτρέπει τη χρήση του μόνο ως αποθηκευτικού χώρου για την αποθήκευση του εξοπλισμού που θα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον για την διαχείριση των απορριμμάτων και όχι ως κύριου χώρου για την εγκατάσταση του δεματοποιητή, που έχει σχέση με την επεξεργασία, συμπίεση και δεματοποίηση των απορριμμάτων και επομένως θα χρειαστεί να γίνει αναθεώρηση της (βλ. το από 28-6-2010 έγγραφο της παραπάνω Υπηρεσίας προς το Διοικητικό Εφετείο Τρίπολης), β) δεν έχει απαντηθεί οριστικά το ερώτημα αν για τη δημιουργία και λειτουργία μονάδας δεματοποίησης απορριμμάτων σε τμήμα του παραπάνω ΧΑΔΑ θα απαιτηθεί ο χαρακτηρισμός του σύμφωνα με το άρθρο 29 Ν.Δ. 17.7.1923, το οποίο ορίζει ότι για την ανέγερση δημοσίων, δημοτικών και κοινής ωφελείας εν γένει κτιρίων, απαιτείται προς καθορισμό των θέσεων σε περίπτωση μη ύπαρξης εγκεκριμένου σχεδίου, η προηγούμενη έγκριση αυτού έστω και σε περιορισμένη περί τις θέσεις αυτές έκταση (βλ. τα, 3661/9-8-2010 και 4024/21-9-2010 έγγραφα της Πολυτομίας Σπάρτης προς την περιφέρεια Πελοποννήσου), γ) είναι απαραίτητο να ακολουθήσει σειρά και άλλων ενεργειών για να είναι επιτρεπτή η χρήση του χώρου για την προσωρινή αποθήκευση των απορριμμάτων, δηλ. εκπόνηση των αναγκαίων τεχνικών μελετών σχεδιασμού και εγκατάστασης, κοινή εισήγηση των Υπηρεσιών Περιβάλλοντος και Υγιεινής του Νομού Λακωνίας, έκδοση από τον Νομόρχη σχετικής άδειας, και μακροσκοπικός έλεγχος της εγκατάστασης από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Νομού Λακωνίας. Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο δεν πιθανολογήθηκε ότι ο κίνδυνος από την λειτουργία του επίδικου ΧΑΔΑ και τον κορεσμό του που δέχθηκε η πρώτη απόφαση του Δικαστηρίου για το γήινο (έδαφος, καλλιέργειες), υδάτινο (πρωτότοπα, πηγές) και αέρινο (ατμοσφαιρικός αέρας) περιβάλλον και την

δημόσια υγεία έπαψε να είναι άμεσος. Αντίθετα, μετά την έκδοση της δεύτερης απόφασης του Δικαστηρίου τον Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του ίδιου έτους (2010) εκδηλώθηκαν στον παραπάνω χώρο δύο πυρκαγιές από την αυτανάφλεξη των απορριμμάτων, οι οποίες διήρκησαν αρκετές ημέρες, δημιούργησαν πυκνά τοξικά νέφη και μπορούσαν, υπό διαφορετικές καιρικές συνθήκες (δυνατοί άνεμοι) να επεκταθούν και σε παρακείμενες καλλιέργειες ελαιοδέντρων και αμπελιών (βλ. τα από 131-8-2010 και 16-9-2010 αποσπάσματα από το βιβλίο συμβάντων της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σπάρτης και το 28/2010 πρακτικό συνεδρίασης του Δημ. Σ/λίου). Τέλος, δεν πιθανολογήθηκε ότι είναι αδύνατη μέχρι την νόμιμη λειτουργία του δεματοποιητή η εξεύρεση άλλου καταλληλότερου χώρου για την εναπόθεση των απορριμμάτων ή άλλου καταλληλότερου τρόπου για την διάθεση τους, αφού όπως κατέθεσε ο μάρτυρας των καθών υπάρχει δυνατότητα μεταφοράς τους σε μονάδες διαχείρισης άλλων Δήμων που μπορούν να τα δεχθούν (π.χ. γειτονικό ΧΥΤΑ Κιάτου). Εξάλλου, από τις διατάξεις που αναφέρονται στην μείζονα στην μείζονα σκέψη που προηγήθηκε προκύπτει ότι η διαχείριση των απορριμμάτων πρέπει να πραγματοποιείται με τρόπο που να μην δημιουργούνται αμέσως ή εμμέσως κίνδυνοι για την δημόσια υγεία και να μη χρησιμοποιούνται διαδικασίες και μέθοδοι που μπορούν να βλάψουν το περιβάλλον και στην έννοια της διαχείρισης δεν εντάσσεται σε καμία περίπτωση η ανεξέλεγκτη διάθεση των απορριμμάτων, η οποία απαγορεύεται. Ο ισχυρισμός των αιτούντων ότι πρέπει να επιτραπεί προσωρινά η λειτουργία του επίδικου ΧΑΔΑ για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας από την ανεξέλεγκτη διάθεση των απορριμμάτων των κατοίκων του αιτούντος Δήμου και των προσθέτως παρεμβαινόντων Δήμων στους κάδους συλλογής τους και σε διάφορους άλλους μη ελεγχόμενους χώρους μέχρι την ολοκλήρωση της εγκατάστασης

του δεματοποιητή πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν δικαιολογείται για λόγους προστασίας του δημόσιου συμφέροντος και μάλιστα για αόριστο χρονικό διάστημα από το νόμο η παραβίαση της διαδικασίας που ορίζεται. Θεσπιστεί επίσης για λόγους προστασίας του δημόσιου συμφέροντος προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Διοικήσεως ως προς το ζήτημα της διαθέσεως των αποβλήτων (βλ. ΣτΕ 1607/2008 Νόμος, ΣτΕ 4564/2005 Νόμος, ΣτΕ ΕΑ 633/2003 Περδ 2/2004, 219). Υπό τα δεδομένα αυτά, εφόσον από τις επικαλούμενες ενέργειες του αιτούντος και των προσθέτως παρεμβαινόντων δεν σημειώθηκε ουσιαστική πρόοδος στα ζητήματα της προσωρινής ή οριστικής διευθέτησης των απορριμμάτων και της εξάλειψης των κινδύνων για το περιβάλλον και την υγεία των ανθρώπων από την λειτουργία του επίδικου ακινήτου ως χώρου ανεξέλεγκτης απόρριψης απορριμμάτων, δεν υπάρχουν «νέωτερα γεγονότα» ή «μεταβολή των πραγμάτων» που να δικαιολογούν κατ' άρθρο 696 ΚΠολΔ τη επάνοδο του Δικαστηρίου στην υπόθεση και η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα των καθών η αίτηση πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του αιτούντος, μειωμένα κατ' άρθρο 22 Ν. 1 Ν. 3693/1957 λόγω της ήττας του (άρθ. 176 ΚπολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ Ε ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδικών την από αίτηση του Δήμου Σπάρτης και τις πρόσθετες υπέρ του αιτούντος παρεμβάσεις των Δήμων Μυσιρά, Οινόυτος και Θεραπνών .

Απορρίπτει την αίτηση.

Επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα των καθών σε βάρος του αιτούντος, τα οποία ορίζει σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 19/2011 αποφ. Μονομελούς Πρωτ. Σπάρτης

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στη Σπάρτη σε έκτακτη συνεδρίασή του, που έγινε στο ακροατήριό του στις 31-1-2011.

Ο Πρόεδρος



Δημήτριος Μακρής

(κωλυομένης της Προέδρου

Βασιλικής Ταφύλη λόγω

Μετάθεσής της κατ' άρθρο 306

Κ.Πολ.δ).

Για τη Δημοσίευση

Η Γραμματέας



Χρυσάνθη Μουτσοπούλου

ΑΚΡΙΒΕΣ Φ/ ΑΝΤΙΓΡΑ Φ

Το οποίο θεωρήθηκε για την νόμιμη
σήμανση και έκδοση του
κατά τη σειρά της παραγγελίας

Σπάρτη 29/1/2011



Χρυσάνθη Μουτσοπούλου